

182

D E K R E T

z dnia 2 sierpnia 1945 r.
o urzędach zatrudnienia.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W celu usprawnienia organizacji pracy i pełnego spożytkowania sił roboczych tworzy się urzędy zatrudnienia.

Art. 2. (1) Urzędy zatrudnienia są organami Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

(2) Minister Pracy i Opieki Społecznej określi w drodze rozporządzenia termin rozpoczęcia działalności i zakres działania Głównego Urzędu Zatrudnienia oraz liczbę, siedzibę, terytorialny zakres działania i organizację wewnętrzną terenowych urzędów zatrudnienia.

Art. 3. (1) Urzędowi zatrudnienia służy wyłączne prawo:

- 1) pośredniczenia w zawieraniu umowy o pracę oraz umowy o naukę zawodową;
- 2) regulowania rynku pracy przez wyrównanie popytu z podażą pracy (clearing pracy).

(2) Ponadto urzędy zatrudnienia wydają zaświadczenia niezbędne do uzyskania przez pracowników zatrudnionych i osoby poszukujące pracy ulg i uprawnień, przysługujących im z tytułu przepisów prawnych.

Art. 4. (1) Kierownicy zakładów pracy obowiązani są zgłaszać do urzędu zatrudnienia:

- 1) każde wolne miejsce pracy i miejsce nauki zawodu;
- 2) każdego przyjętego pracownika i każdą przyjętą osobę do nauki zawodu.

(2) Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej ustali tryb i terminy dopełnienia powyższych obowiązków.

Art. 5. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z interesowanymi ministrami, ustali zasady zapewnienia pierwszeństwa w uzyskaniu pracy uczestnikom walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Art. 6. Urzędy zatrudnienia tworzą społeczne komisje doradcze celem współdziałania z urzędem zatrudnienia w wykonywaniu jego zadań. Skład i zakres działania tych komisji określi Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 7. (1) Czynności urzędów zatrudnienia (art. 3) mogą być przekazywane organom

samorządu terytorialnego lub pracowniczym organizacjom zawodowym.

(2) Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z interesowanymi ministrami ustali tryb przekazywania organom samorządu terytorialnego lub pracowniczym organizacjom zawodowym czynności zastrzeżonych urzędowi zatrudnienia.

Art. 8. Kto trudni się zawodowo pośredniczeniem w zawieraniu umów o pracę lub o naukę zawodu (art. 3 ust. (1) pkt 1) podlega karze aresztu do roku lub grzywny do 25.000 zł albo obu tym karom łącznie.

Art. 9. (1) Kierownik zakładu pracy, który w przepisany terminie lub w przepisany sposób nie dopełni obowiązku, przewidzianego w art. 4, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 9.000 zł.

(2) Do orzekania o wykroczeniu, przewidzianym w tym artykule, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 10. W przypadkach, wymienionych w art. 8 i 9, ściganie następuje na wniosek urzędu zatrudnienia.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 12. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1945 r. Równocześnie tracą moc: ustawa z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 647) i ustawa z dnia 10 czerwca 1924 r. o społecznym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 585) oraz wszelkie przepisy w przedmiotach objętych niniejszym dekretem.

(2) Jednakowoż zachowują moc art. 25—31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o pracy robotników portowych w Gdyni (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 646) z tym, że pośrednictwo pracy wykonywa specjalny oddział urzędu zatrudnienia dla robotników portowych.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Jan Stańczyk.